

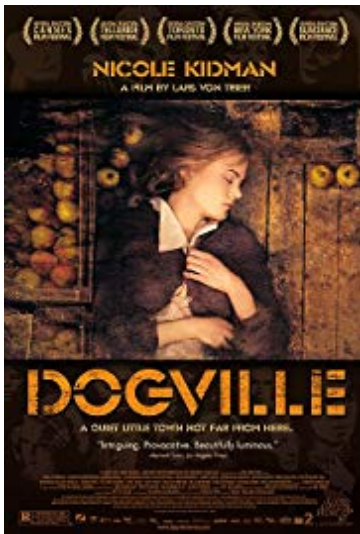
Teatre lliure

© Ros Ribas

dogville: un poble qualsevol
de **Lars Von Trier**
dramatúrgia **Pau Miró i Sílvia Munt**
direcció **Sílvia Munt**

Pau Miró i **Sílvia Munt** signen aquesta versió de la famosa pel·lícula de **Lars Von Trier**, primera part de la trilogia *USA: Land Of Opportunity*. Si vols que els altres t'acceptin, t'has de sotmetre a l'abús i expiar el seu ressentiment. Però llavors, què separa la bondat de la maldat? Dirigida per **Sílvia Munt**.

La pel·lícula *Dogville* es va estrenar l'any 2003 al Festival de Cannes, on va ser nominada a la **Palma d'Or** (millor pel·lícula). En formen el repartiment **Nicole Kidman**, **Paul Bettany**, **Lauren Bacall**, **Stellan Skarsgård**, **James Caan**, **Ben Gazzara**, **Harriet Andersson**, **Jean-Marc Barr**, **Patricia Clarkson**, **Jeremy Davies**, **Philip Baker Hall**, **Udo Kier**, **Chloë Sevigny**, **Siobhan Fallon**, **Blair Brown** i **Zeljko Ivanek** en els papers principals.

El mateix 2003 va ser guardonada amb el **Premi David di Donatello** al **Millor film de la Unió Europea** i amb dos **Premis del Cinema Europeu**: al millor director i a la millor fotografia. Al llarg del seu recorregut, la pel·lícula ha recollit un total de 21 premis internacionals i 31 nominacions.

L'any 2010 se'n va fer una versió teatral al **Teatro Calderón** de Valladolid, dirigida per **Christian Lollike** amb **Rayuela producciones**. També se n'han fet versions internacionals, com ara el 2018 la de **Miguel Cane**, estrenada al **Teatro Helénico** de Ciutat de Mèxic, o la d'**Abigail Graham** a l'**Stratford Circus** de Londres.

"Von Trier travessa les fronteres del teatre de Bertolt Brecht. (...) La càmera de Lars Von Trier, inquieta i inquietant, com un testimoni agitat i intrús, busca i rebusca en els gir i contragirs dels actes i dels gestos les regles amagades que governen els caràcters i els comportaments, revelant-los i desxifrant-los a poc a poc, gradualment, en un *in crescendo* dramàtic, tens però pausat i sostingut que no perd força en cap moment durant tres hores, que passen com l'instant sense alè que hi ha entre respiració i respiració."

Ángel Fernández Santos (El País)

més informació <https://imdb.to/2Dyb1TE>

Montjuïc – del 9 de maig al 9 de juny

Dogville: un poble qualsevol

de **Lars Von Trier** dramaturgia **Pau Miró** i **Sílvia Munt**
direcció **Sílvia Munt**

intèrprets **Andreu Benito** pare / **Joel Bramona**/Jaume Solà Abel / **Bruna Cusí** Virgínia / **Anna Güell** Glòria / **Andrés Herrera** Carlos / **Josep Julien** Ivan / **Lluís Marco** Albert / **Áurea Márquez** Marta / **Albert Pérez** Xavier / **Alba Ribas** Anna / **David Verdaguer** Max

traducció de l'anglès **Pau Miró** / escenografia **Max Glaenzel** / vestuari **Mercè Paloma** / caracterització **Ignasi Ruiz** / il·luminació **David Bofarull (a.a.i.)** / so **Damien Bazin** / vídeo **Daniel Lacasa**

ajudanta de direcció **Tilda Espluga** / suport a la direcció **Daniela Feixas** / ajudant d'escenografia **Enric Romaní** / ajudanta de vestuari **Nadia Balada** / alumne en pràctiques de direcció de l'Institut del Teatre de Barcelona **Lluc Ubach**

i els equips del **Teatre Lliure**

producció **Teatre Lliure**

agraïments **Ajuntament d'Olesa de Bonesvalls, EMD Valldoreix, La Rural de Collserola, Carme Pedrol** i **Montibello**

espectacle en català / durada 1h. 35' sense pausa

17/05 funció accessible per a persones amb discapacitat auditiva i/o visual
sobretítols en castellà i anglès el dissabte a la nit **a partir del 18/05**

15/05 Àgora Lliure -UPF + Agitad@rs Lliures Trobada de **Bruna Cusí** i **David Verdaguer** amb alumnes de la **UPF** al **Campus Ciutadella** a les **14h.**

18/05 Àgora Lliure -UPF amb **Pau Miró** i **Sílvia Munt**. Moderada per **Xavier Pérez** a les **22:15h.** / emissió **EN DIRECTE!** a través del web

19/05 col·loqui amb la companyia després de la funció / emissió **EN DIRECTE!** a través del web

seguiu #DogvilleLliure al twitter

horaris de dimecres a divendres a les **20:30h.** / dissabte a les **17:30h.** i a les **20:30h.** / diumenge a les **18h.** // preus **29€ / 26€** compra avançada / **24,50€** amb descompte (excepte els dies de l'espectador) / **22€** dies de l'espectador (dmc i dss tarda) / **18€** Tarifa Plana Abonament Espectador (per a entrades fora d'abonament) / **15€** grups universitaris, Carnet Jove, -30 i tarifa Última Fila / **9€** Generació Lliure (últim minut) / **7€** grups de secundària

El bé i el mal coquetegen contínuament

Massa vegades ens deixem portar per la simplicitat d'un pensament, d'una consigna, fins i tot d'un ideal de fer el bé que, per desgràcia, amaga allò que tenim en el fons de nosaltres mateixos: l'egoisme de voler creure que som allò que ensenyem. Però el ser humà és molt humà i volem agradar i preferim trencar el mirall que ens revela una veritat incòmoda.

Quanta força té el poder del grup sobre l'individu, el del líder sobre el grup, el de la família davant de la societat, el de les debilitats pròpies ocultes davant d'un foraster, i encara més davant d'una forastera...

En un poble qualsevol, hi arriba una noia aparentment fràgil que necessita ajuda, que necessita creure; la seva joventut, la seva innocència ha estat ja molt maltractada. És un ser pur encara i se sentirà acollida, estimada, desitjada. Però on és la delicada línia vermella que separa la generositat de l'egoisme, la dignitat d'acollir de la indignitat d'explotar?

Fins i tot l'amor, de vegades, pot ser només un pretext per aconseguir sentir-nos respectats, admirats com a grans creadors d'una història que mai hauria de ser escrita?

Sílvia Munt

El poder real rau on rau el secret.

No sé què és realment el mal radical, però em sembla que d'alguna manera té alguna cosa a veure amb els fenòmens següents: fer superflus els éssers humans com a éssers humans (no es tracta d'utilitzar-los com a mitjans, la qual cosa deixa intacta la seva condició humana i només vulnera la seva dignitat humana, sinó fer-los superflus com a éssers humans). [...] L'omnipresència humana fa superflus els humans.

I sí, he deixat de parlar de mal radical. [...] A hores d'ara penso, efectivament, que el mal és sempre només extrem, però mai radical; la qual cosa no té profunditat, ni és gens demoníaca. Pot devastar el món, precisament, perquè és com un fong que prolifera en la superfície. Profund i radical ho és sempre, i només, el bé.

Hannah Arendt

fragments d'Eichmann a Jerusalem. Un informe sobre la banalitat del mal (1963)

l'autor

Lars Von Trier

Copenhaguen, 1956

Després de graduar-se en cinema, el 1984, Lars Von Trier va estrenar la seva primera pel·lícula *Forbrydelsens element* [L'element del crim], amb la qual va aconseguir cridar l'atenció al Festival de Cinema de Cannes. Va ser la primera entrega de la futura trilogia *Europa*, amb *Epidemic* (1987) i *Europa* (1991).

Lars von Trier va ser un dels fundadors del Dogma 95, un moviment cinematogràfic amb el qual es postul·lava el retorn de la indústria fílmica a històries més creïbles apartant-se dels efectes especials i fent un ús mínim de recursos tècnics. Les obres signades per Lars Von Trier han tingut un gran èxit: *Breaking the Waves* [Rompiendo las olas] (1996) va guanyar el Premi del Jurado de Cannes; *Dancer in the Dark* [Bailar en la oscuridad] (2000) va ser el primer film del món rodat completament en digital, va guanyar la Palma d'Or en Cannes a la Millor Pel·lícula i a la Millor Actriu per a la cantant islandesa Björk, que va fer el paper de Selma, una immigrante txeca que es va quedant cega. El següent projecte va ser una trilogia completa de la societat dels Estats Units *USA: Land Of Opportunity*. La primera de les tres pel·lícules va ser *Dogville* (2003), rodada íntegrament a l'interior d'un hangar tancat. *Manderlay* va ser la segona part de la trilogia i al Festival de Cannes de 2009 presenta *Antichrist*, una polèmica pel·lícula protagonitzada per Willem Dafoe que es va endur fortes crítiques per les escenes de sexe i automutilació. La tercera i última part havia de ser *Washington*, un projecte que no va arribar a rodar. La fama també li arriba a través de la televisió, especialment amb la sèrie, *Kingdom Hospital* (1994). Darrerament ha estrenat *The House That Jack Built* (2018).

més informació <https://www.imdb.com/name/nm0001885/>

la directora

Sílvia Munt

Barcelona, 1957

Actriu, directora de cinema i teatre i guionista, va iniciar la seva carrera artística en el món de la dansa. Titulada en Ballet Clàssic per The Royal Ballet de Londres (1974), va formar part del Ballet Contemporani de Barcelona, entre d'altres.

Després d'una extensa carrera com a actriu, en la qual ha participat en més de cinquanta pel·lícules i ha aconseguit, entre d'altres, el premi Goya pel seu paper a *Alas de mariposa*, el 2001 va fer un gir en la seva trajectòria i va passar a dedicar-se principalment a la direcció, tant de pel·lícules com de documentals i de teatre.

En aquesta etapa, va guanyar el seu segon Goya, aquest cop com a directora, per *Lalia*, el seu primer curt documental, que va arribar a acumular més de quinze premis, entre ells l'United Nations World Forum on Children's Television. Tot seguit van arribar *Gala* (llargmetratge documental i premi Millor Òpera Prima), *Pretextos* (llargmetratge de ficció i premiat com a Millor Direcció al Festival de Málaga)...

El seu darrer projecte documental, *La granja del pas*, una pel·lícula que parla de la capacitat de superació i solidaritat en una societat castigada per la crisi, s'està distribuint actualment per França, després de rebre nombrosos premis internacionals, el Primer Premi a la Seminci de Valladolid, el Primer Premi PRIMED...

En el camp del teatre, ha dirigit *El preu*, d'Arthur Miller i *La resposta*, de Brian Friel (2018); *Les noies de Mossbank Road*, d'Amelia Bullmore (2017); *Surabaya* (2005) de March Rosich; *Cap al tard* (2007), amb textos de Santiago Rusiñol; *Una comèdia espanyola* (2009) de Yasmina Reza, i *Dubte* (2012) de John Patrick Shanley.

També ha treballat com a realitzadora de pel·lícules per a televisió, unes vuit en total, de les quals també s'ha encarregat d'escriure els guions. Destaquem el més recent, el 2017, l'adaptació de *Vida privada* de J. M. de Sagarra.

PREMIS

- 1982 Premi de Cinematografia de la Generalitat a la millor professional de l'any.
- 1982 Conquilla de Plata del Festival de Sant Sebastià a la millor promesa cinematogràfica
- 1983 Premi d'interpretació al festival de Praga
- 1985 Premi a la millor actriu al Festival d'Évora
- 1992 Premi Goya a la millor actriu per *Alas de mariposa*
- 1994 Nominada al Premi Goya (repartiment) per *La pasión turca*
- 2000 Premi United Nations World Forum on Children's television per *Lalia*
- 2003 Premi al millor documental del Col·legi de Directors de Cine de Catalunya per *Elena Dimitrievna Diakonova. Gala*
- 2003 Premi CIVIS ARD Media Prize (Alemanya) al millor Telefilm de l'any per *Les filles de Mohamed*
- 2006 Biznaga de Plata a la millor TV Movie del Festival de Cine de Màlaga per *Cosas que pasan*
- 2008 Premi al millor director del Festival de Cine de Màlaga per *Pretextos*
- 2009 Premi a la millor TV Movie del Festival de Cine de Islantilla per *Bajo el mismo cielo*
- 2009 Premi del públic del Festival de Cine Español de Tànger per *Bajo el mismo cielo*
- 2015 Premi al millor documental de la SEMINCI de Valladolid per *La granja del pas*

més informació shorturl.at/gsm25